

TA NAĀ E MAMINKA, JO, TA JE...

ĀĀEtvrttek, 11 prosinec 2008

Leta se snaĀĀíme s bratrem vnutit naší mamince mobil, ale je to nĀĀjaké neprĀĀchodné. ZvlĀšĀĀ po tatinkové smrti, kdyĀĀ je sama, tak se jí kolikrát nemĀĀĀeme tĀĀeba dva dny dovolat, protoĀĀe naše maminka je taková Āšundralka plundralka - prostĀĀ ráda jezdí na výlety. To pak ĀšlovĀĀk neví co s ní je a kde vlastnĀĀ vĀĀzí, kdyĀĀ zrovna voláme...

Mamince bylo letos 72 let a je úplnĀĀ jiného raĀĀení, vlastnĀĀ vĀĀbec nechápu, jak mohla porodit a vychovat dva takové reálné a praktické potomky s logickým a technickým myšlením. Maminka totiĀĀ skládá básniĀšky do kalendĀĀĀ, fotí kytiĀšky, píše kniĀĀku pro dĀĀti a je to takový ĀšlovíĀšek, co si tak prostĀĀ létá na svém oblaku zahalen duchovními myšlenkami. A problémy dnešních dnĀĀ jdou tak trochu mimo ni - kdyĀĀ se s ní zrovna nestĀĀetnou v reálu - to pak nám volá horkou linku SOS. Je to vlastnĀĀ šĀstný ĀšlovĀĀk. Moje maminka je netechnická osĀĀbka a vše co má moc knoflíkĀĀ, vyautuje pĀĀedem. TakĀĀe v reálu to pak vypadá tak, ĀĀe svíĀškovou, místo aby ji namixovala mixérem, tak maĀšká vaĀĀkou pĀĀes cedník, kávovar má ještĀĀ v pĀĀvodní krabici (jednou pouĀĀitý - to kdyĀĀ jsem jí ukazovala, jak to funguje). Rychlovarnou konvici nĀĀkam také radĀĀji zašudelila, protoĀĀe je plastová a to se nesluĀšje s jejím pĀĀesvĀĀdĀením. Není nad to si na plynu uvést do varu smaltovaný hrnec s vodou. Léta prala v ruš aĀĀ kdyĀĀ jí koneĀšnĀĀ došel dech a síly, tak bratr zakoupil automatku; a paneĀškuj, ak si ji pochvaluje, jen zlomit tu nedĀĀvĀĀru k technice. Mobil odmítala se slovy "Ne, já nechci být na tom závislá jako vy, vy - kdyĀĀ pĀĀijdete, tak poĀĀá píšete jen smsky a mĀĀ poĀĀádnĀĀ nevnímáte, co ĀĀíkám." Onehdá byla v nemocnici a tak jsem se jí opĀĀt snaĀĀ vnutit mobil a ejhle, podaĀĀilo se. Dlouze jsem jí vysvĀĀtila, jak se hovory pĀĀijímají a nĀĀkolikrát si to zkusila. Maminka pašenĀĀ brala kaĀĀdý hovor a byla moc ráda, ĀĀe jí lidi z rodiny volají. Myslím, ĀĀe byla i hrdá na to, jak jí to pĀĀknĀĀ. Obvolala jsem rodinu a dala jim její Āšislo. TéĀĀ jsem jí vysvĀĀtila podstatnou vĀĀc, ĀĀe ten mobil má malinkou baterku a ta se musí dobíjet. No, ze zaĀšátku jsem se po tĀĀech dnech vĀĀdy musela zastavit, vĀĀdy, kdyĀĀ uĀĀ mobilĀĀ chcípul. Na zrovna maminku trošinku pošikanovat, aĀĀ to nĀĀkolikrát zkusí sama, aĀĀ ví jak na to. Napsala si i manuálek na starou obĀĀku - jak na to vyzraje: 1. zastrĀšnĀĀrku do mobilu a do zásuvky 2. zmĀšknout dlouze hlavní konoflík 3. zadat PIN ....4. zmĀšknout OK modrým knoflíkem vlevo nahoĀĀme (A pod to si pĀĀipisuje: kdyby mi chcípul smĀĀju se ještĀĀ v autĀĀ). Pak ale obĀĀku nĀĀkam zašudelila, já jí volám a mobilĀĀ chcíplej, tak volám na pevnou a ĀĀíkám jí: "Máš chcíplej mobil, budu tĀĀ navigovat, ju, zprovozníme ho? UdĀĀlej co Ti ĀĀíkám, nabij ho, dej šĀĀru do zásuvky a do mobilu, máš to?????" "Ano." "Tak zmĀškni ten hlavní knoflík, dlouze ju???" "MaĀškám, ale nic se nedĀĀje." "Aha a který knoflík maĀškáš???" "Ten nahoĀĀme u okýnka." "Tak zmĀškni ten hlavní." "Který to je???" "Hele, maminko, postav si ten mobilĀĀ pĀĀed sebe na noĀĀiĀšky jako skĀĀiĀĀ ju? A sáhni nahoru na tu skĀĀiĀĀ tam být malý knoflík." "PoĀškej nemám brýle, aha, nĀĀco maĀškám, ale nic se nedĀĀje." "A je tam ještĀĀ nĀĀjaký knoflík?" "JeštĀĀ nĀĀco tu je." "Tak to zkus dlouze zmĀšknout (ĀĀíkám si jestli nemaĀšká nĀĀco jiného)." Nic se nedĀĀje. No nic, stejnĀĀ jsem v autĀĀ: "Tak se s tím maminko netrap, já za chvíli pĀĀijedu, ju? A udĀĀlám ti to, zkusíme to zase spolu." Po 14 dnech se to nĀĀjak podaĀĀilo, mobil je vĀĀtšinou v pohotovosti a maminka ho vzornĀĀ bere vĀĀdy kdyĀĀ jí voláme. A se tam zastavím a ĀĀíkám jí: "NauĀšim tĀĀ volat a prozvánĀĀt." A opĀĀt píšeme kroky co má udĀĀlat, nĀĀkolikrát to zkusila a docela to fungovalo. Jen mĀĀla problém, ĀĀe kdyĀĀ je nĀĀkde a ĀĀekne se "VypnĀĀte si mobil", tak neví cšním a jen se celou dobu modlí, abychom jí zrovna v tu chvíli nevolali. A tak se píše nový manuálek a nĀĀkolikrát se zkouší. No a odcházím s tím, aĀĀ mĀĀ dennĀĀ prozvoní a i bráču, aby to nezapomĀĀla. Docela se to daĀĀí. Synek, cš je se mnou, se smĀĀje: proĀš si jí nenauĀšila psát smsky? Jen poĀškej, na to taky dojde, ale všechno má svĀĀĀšas... snad po Vánocích. Jednou jsme se s bratrem domluvili, ĀĀe mamince vymalujeme domeĀšek a tak jsme ji pod nĀĀjakou záminkou odlifrovali do pryĀš na týden, aby nám do toho nezasahovala. V koupelnĀĀ má poliĀšku a u ní má takovou záclonku na tyĀše s rĀĀiĀškama. Chci záclonku odendat a ona mi sama zĀĀstane v ruce - tak koukám, jak to tam bylo pĀĀidĀĀlané a hledám hmoĀĀdinku na šroubek, co mi zĀĀstal v ruce. A co nevidím: dírka je plná vatiĀšky a po hmoĀĀdince ani památka... Volám bráču: "PojĀš se podívat, to stojí za to." Bratr zkoumá dírku, vyšĀšourá vatiĀšku a s kulišáckým usmĀĀvem na rtech mi ĀĀíká: "To víš, naše maminka s nĀĀĀnou duší tam šroubkovi asi dala vatiĀšku, aby trošku drĀĀel, ale moc se pĀĀi tom neotlaĀšil".

Ahoj lidi, Inka